

ולפי ששינינו במשנה הקודמת שיכול הכהן הגדול לקרוא בתורה, בצאתו מן קודש הקדשים, כשהוא נשאר בבגדי הבוץ שלו, או כשהוא מחליפם לחלוק לבן פרטי משלו, מבארת עתה המשנה את סדר המשך עבודתו בצאתו מן הקודש:

אם בבגדי בוץ, שהם בגדי הכהונה שלובש הכהן הגדול ביום הכיפורים כדי לשרת בקודש הקדשים, הוא היה קורא בתורה, הרי כך הוא הסדר לאחר הקריאה:

קדש ידיו ורגליו לפני פשיטת בגדי הלבן.

פשט את בגדי הלבן.

ירד וטבל במקוה. עלה, ונסתפג.

והביאו לו עתה בגדי זהב. ולבש אותם. וקדש ידיו ורגליו לאחר לבישתם.

אך אם העדיף לקרוא בתורה בבגדו הפרטי, הרי הוא מקדש ידיו ורגליו בזמן פשיטת בגדי הלבן, לפני קריאת התורה.

ויצא ועשה את אילו ואת איל העם.

ואת שבעת כבשים תמימים בני שנה, למוסף היום, דברי רבי אליעזר.

רבי עקיבא אומר: שבעת הכבשים למוסף היום — עם תמיד של שחר היו קרבין, ופר העולה ושעיר הנעשה בחוץ — עם תמיד של בין הערבים [לפי גירסת הגר"א].

קדש ידיו ורגליו ופשט, וירד וטבל, ועלה ונסתפג.

הביאו לו בגדי לבן ולבש, וקדש ידיו ורגליו.

ונכנס להוציא את הכף ואת המחתה.

קדש ידיו ורגליו, ופשט וירד וטבל, עלה ונסתפג.

הביאו לו בגדי זהב, ולבש וקדש ידיו ורגליו, ונכנס להקטיר קטורת של בין הערבים, ולהטיב את הנרות.

וקדש ידיו ורגליו ופשט את בגדי הזהב.

הביאו לו בגדי עצמו, ולבש.

ומלווין אותו עד ביתו.

וסעודת יום טוב היה עושה הכהן הגדול לאחר יום הכיפורים לאוהביו, בשעה שיצא בשלום מן הקודש.

גמרא:

שינינו במשנה: רבי עקיבא אומר: שבעת הכבשים "עם תמיד של שחר היו קרבין", ופר העולה, ושעיר הנעשה בחוץ עם תמיד של בין הערבים.

איבעיא להו: היכי קאמר רבי עקיבא ביחס להקרבת פר העולה?

האם כך אמר: רק שבעת הכבשים למוסף היום עם תמיד של שחר היו קרבין.

ואילו פר העולה ושעיר הנעשה בחוץ — היו קרבין עם תמיד של בין הערבים.

או דילמא הכי קאמר:

שבעת הכבשים עם תמיד של שחר היו קרבין, וכמו כן פר העולה היה גם הוא קרב בהדיהו, יחד אתם.

ורק שעיר הנעשה בחוץ — עם תמיד של בין הערבים.